

Zbornik sudske prakse

Predmet C-547/16

**Gasorba SL i dr.
protiv
Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA**

(zahtjev za prethodnu odluku, koji je uputio Tribunal Supremo)

„Tržišno natjecanje – Članak 101. UFEU-a – Sporazumi među poduzetnicima – Poslovni odnosi između operatora benzinskih postaja i naftnih kompanija – Dugoročni sporazumi o isključivoj opskrbi gorivom – Odluka kojom Europska komisija obvezuje poduzetnika na preuzimanje obveza – Doseg vezanosti nacionalnih sudova Komisijinom odlukom o obvezama – Članak 9. stavak 1. i članak 16. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1/2003”

Sažetak – Presuda Suda (treće vijeće) od 23. studenog 2017.

1. *Tržišno natjecanje – Upravni postupak – Otklanjanje povreda – Odluka Komisije kojom obveze preuzete na temelju članka 9. Uredbe br. 1/2003 postaju obvezujuće – Stvaranje legitimnih očekivanja kod predmetnih poduzetnika o usklađenosti njihova postupanja s člankom 101. UFEU-a – Nepostojanje*

(čl. 101. UFEU-a; Uredba Vijeća br. 1/2003, čl. 9. st. 1.)

2. *Tržišno natjecanje – Upravni postupak – Otklanjanje povreda – Odluka Komisije kojom obveze preuzete na temelju članka 9. Uredbe br. 1/2003 postaju obvezujuće – Obvezujuća narav u odnosu na nacionalne sudove*

(čl. 4. st. 3. UFEU-a; čl. 101. UFEU-a i 102. UFEU-a; Uredba Vijeća br. 1/2003, uvodne izjave 13. do 22. i čl. 9. st. 1. i čl. 16. st. 1.)

1. Iz sadržaja članka 9. stavka 1. spomenute uredbe proizlazi da je učinak odluke donesene na temelju tog članka osobito to da učini obvezujućima obveze koje su predložili poduzetnici, a kojima se uzimaju u obzir poteškoće u vezi s tržišnim natjecanjem koje je Komisija utvrdila u svojoj preliminarnoj ocjeni. Valja utvrditi da takva odluka ne potvrđuje usklađenost prakse na koju se odnose te poteškoće s člankom 101. UFEU-a. Slijedi da odluka donesena na temelju članka 9. stavka 1. Uredbe br. 1/2003 ne može stvoriti legitimna očekivanja kod predmetnih poduzetnika o tome da je njihovo postupanje u skladu s člankom 101. UFEU-a.

(t. 25., 28.)

2. Članak 16. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima [101.] i [102. UFEU-a] treba tumačiti na način da odluka o obvezama koju je Europska komisija donijela na temelju članka 9. stavka 1. te uredbe u pogledu određenih sporazuma među poduzetnicima ne sprečava nacionalne sudove da ispituju usklađenost spomenutih sporazuma s pravilima tržišnog natjecanja i po potrebi utvrde njihovu ništavost na

temelju članka 101. stavka 2. UFEU-a. Osim toga, uvodna izjava 13., u vezi s uvodnom izjavom 22. Uredbe br. 1/2003, izričito pojašnjava da odluke o obvezama ne dovode u pitanje ovlast tijela za tržišno natjecanje i sudova država članica da donesu odluku u predmetu i ne utječu na ovlast sudova država članica i njihovih tijela nadležnih za tržišno natjecanje da primjenjuju članke 101. i 102. UFEU-a.

Ipak, nacionalni sudovi ne mogu zanemariti tu vrstu odluka. Naime, takvi akti u svakom slučaju imaju odlučujući karakter. Osim toga, i načelo lojalne suradnje, utvrđeno u članku 4. stavku 3. UFEU-a, i cilj učinkovite i ujednačene primjene prava Unije o tržišnom natjecanju nalažu nacionalnom sudu da vodi računa o preliminarnoj ocjeni Komisije i da je smatra indicijom, čak i *prima facie* dokazom, protutržišne naravi predmetnog sporazuma s obzirom na članak 101. stavak 1. UFEU-a. Naime, budući da Komisija, u skladu s člankom 9. stavkom 1. Uredbe br. 1/2003, u vezi s uvodnom izjavom 13. te uredbe, može provesti „preliminarnu ocjenu” situacije u pogledu tržišnog natjecanja, a da nakon toga odlukom o obvezama donesenom na temelju tog članka ne utvrdi je li postojala ili još postoji povreda, ne može se isključiti da nacionalni sud neće doći do zaključka da se praksom koja je bila predmet odluke o obvezama povređuje članak 101. UFEU-a i da na temelju toga ne namjerava odlučiti, za razliku od Komisije, da postoji povreda tog članka.

(t. 26., 27., 29., 30. i izreka)